

Голові
Українського інституту
національної пам'яті
Дробовичу А.Є.

Конкурсній комісії з
добору керівника
Національного музею
Революції Гідності

Пшиквітця Ігоря
Володимировича,
який проживає за адресою
м. Київ, [REDACTED]

Тел. моб. [REDACTED]
E-mail: [REDACTED]

Заява

Прошу допустити мене до участі в
конкурсі на посаду генерального директора
Національного меморіального комплексу
Героїв Небесної Сотні - Музею Революції Гідності.

Копії документів додано на 32 стор.

17.08.2021

[REDACTED]

01021, м. Київ, вул. Липська, 16
Український інститут національної пам'яті
Вх. № <u>96-454</u>
від <u>18.08.2021</u> р.

ЗГОДА

на обробку персональних даних

Я, Почиваїто Ігор Володимирович,
(прізвище, ім'я, по батькові)

народився (лася) [REDACTED] 1967 року, паспорт серії [REDACTED]
№ [REDACTED], виданий [REDACTED]

[REDACTED]

з метою забезпечення реалізації вимог Закону України «Про культуру» від 14 грудня 2010 року № 2778-VI та відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» від 01 червня 2010 року № 2297-VI даю згоду Українському інституту національної пам'яті на обробку моїх персональних даних: прізвище, ім'я, по батькові, паспортні дані, дані, що містяться в документах щодо фаху в сфері культури, публічного або бізнес-адміністрування (документи про освіту, вчені звання та наукові ступені, трудову діяльність тощо) та інших персональних даних, які містяться у наданих Українському інституту національної пам'яті мною або щодо мене документів, зокрема для участі у проведенні конкурсного добору керівника закладу культури та пов'язаних з цим інших адміністративно-правових відносин.

Мої персональні дані, на обробку яких я даю цю згоду, можуть бути передані третім особам тільки у випадках, передбачених законодавством України.

17 серпня 2021 року

[REDACTED]
(підпис)

Почиваїто І.В.
(прізвище та ініціали)

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Пошивайло Ігор Володимирович, народився 1967 року в місті Полтава в родині опішненських гончарів і музейників Пошивайлів.

1984 року закінчив на відмінно полтавську середню загальноосвітню школу №3 з інтенсивним вивченням англійської мови. З 1994 по 1991 навчався у Київському державному інституті іноземних мов (нині – Національний лінгвістичний університет) на факультеті англійської мови, одержавши диплом викладача англійської та французької мови. В інституті брав участь у проектах Народного руху України, зокрема у виданні стіннівки «Поступ» і публікації там історичних розвідок і власних перекладів неопублікованому на той час «Колгоспу тварин» Дж. Орвелла. У 1985-87 роках проходив строкову армійську службу. Після навчання працював у відділі міжнародних відносин Полтавського автоагрегатного заводу (1991).

Навчався також в аспірантурі Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. Максима Рильського НАН України (1993 – 1997), захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «етнологія» на тему «Міфо-ритуальні аспекти гончарства як полісемантичної знакової системи» в Інституті політичних і етнонаціональних досліджень НАН України (1998). У 2000-му видав наукову монографію «Феноменологія гончарства: семіотико-етнологічні аспекти» (2000), відзначену спеціальним призом на Міжнародному форумі книговидавців у Львові (2000) та першою премією II Національного симпозиуму гончарства «Опішне-2001».

З 1992 по 1997 роки працював директором видавництва «Українське Народознавство» Національного музею-заповідника українського гончарства в Опішному. З 1997 по 2000 роки був завідувачем інформаційно-видавничим відділом Національного центру народної культури «Музей Івана Гончара», а з 2000 по 2016 рік – заступником з наукової роботи генерального директора цього закладу.

У цей час був відповідальним редактором і упорядником низки наукових та культурологічних видань, зокрема багатотомного історико-етнографічного мистецького альбому Івана Гончара «Україна й Українці», перший том якого здобув Гран-прі конкурсу «Книга Форуму 2006» на XIII Національній книжковій виставці-ярмарку «Форум видавців у Львові», а також визнаний кращим виданням на XIV Мінській міжнародній книжковій виставці «Кнігі Беларусі-2007». Працював заступником головного редактора журналу «ContempoARTukraine» (Київ–Вашингтон, 2003–2006), членом редколегії журналів «Народне мистецтво», «Український керамологічний журнал», наукових збірників «Українська Керамологія» та «Гончарівські читання». Упорядник і науковий редактор збірників «Актуальний Музей», «Перша допомога культурній спадщині в умовах надзвичайних ситуацій», «Революція гідності: на шляху до історії», серії науково-мистецьких видань «Візуальна історія Майдану».

США), в Інституті Гетті (2015, США), Університеті Сент-Ендрю (Велика Британія, 2016).

Зініціював і був куратором, експертом і модератором низки міжнародних проектів культурно-мистецького і музейного спрямування. Учасник Програми міжнародних відвідувачів Держдепартаменту США «Збереження культурної спадщини» (США, 2004), Програми глобального молодіжного обміну «Майбутнє культури у ХХІ столітті» (Японія, 2004), Міжнародного фестивалю мистецтв і культури (Сеул, Південна Корея, 2007), Європейського проекту «Тандем» (Брюссель-Лондон, 2011). Брав участь у науково-дослідних експедиціях (1992, 1994) до Великобританії, Італії, Бельгії, Нідерландів, Люксембургу, Швейцарії, Німеччини та Франції. Учасник студійних навчальних турів до музеїв Польщі (Study Tours to Poland, Український інститут національної пам'яті, 2014, 2015), Бельгії, Франції, Нідерландів (Програма Фонду Фонд Гайнріха Белля, Фонд збереження усних історій Майдану, 2016), Німеччини (Програма кластеру EUNIC «Формування концепції історичного музею», Інститут Гете, 2017).

У січні 2016 року призначений директором Меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності, а у вересні 2016-го шляхом конкурсного відбору став генеральним директором цього закладу, де працюю донині.

З 2018 донині – член Робочої групи при Інституті історії Національної академії наук України з розробки Концепції комплексної меморіалізації Бабиного Яру. З 2019 донині – віце-президент Міжнародного комітету з підвищення стійкості музеїв до надзвичайних ситуацій Міжнародної ради музеїв (ICOM-DRMC). У травні 2021 року зініціював створення Української платформи пам'яті.

Відзначений подяками Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України (2000), Голови Київської міської державної адміністрації (2001, 2005) та Міністра культури України (2014). Стипендіат Міжнародного фонду «Україна 3000» (2005–2006). Кавалер ордену «За заслуги» III ступеня (2019).

До кримінальної відповідальності не притягувався, кримінальні провадження проти мене не відкриті, судимість відсутня.

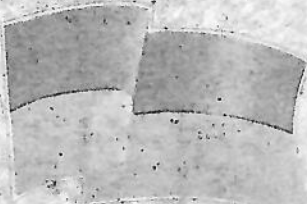
Громадянство – Україна.

Місце проживання: м. Київ,

Тел.: e-mail:

17.08.2021

ПАСПОРТ ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ
ПАСПОРТ ГРАЖДДАНИНА УКРАИНЫ

Паспортний кабінет України

Гончивайло

Прізвище

Горь

Володимирович

1967 року

місто Голтава

Місце народження

[Signature]

Підпис власника паспорта

З оригіналом впрод.

Гончивайло

Прізвище/Фамілія

Горь

Ім'я

Владимирович

Прізвище

1967 року

місто Голтава

Місце народження/Место рождения

чоловіча / мужской

Стать/Пол

К-Святошменським РВГУМВД

України в Київській області

К-Святошменським РОГУМВД

України в Київській області

2

3

З оригіналом впрод.

[Redacted]

[Redacted]

Фотокартка вклеєна / Фотокарточка вклеєна

Підпис посадової особи / Подпись должностного лица

[Redacted]

Підпис власника паспорта / Подпись владельца паспорта

АТЕСТАТ
про середню освіту

005
а/м/р

Видано цей атестат Томшвайду
Тому Володимировичу
який народився в м. Томтаві

19 67 року,

в тому, що він у 1984 році закінчив повний курс середньої загальноосвітньої школи м. Сіліч. В. Ім'яна м. Томтаві з відмінною та дуже високою поведінкою і при зразковій поведінці виявив такі знання

- з української мови 5 (відмінно)
- з української літератури 5 (відмінно)
- з російської мови 5 (відмінно)
- з російської літератури 5 (відмінно)
- з алгебри і початків аналізу 5 (відмінно)
- з геометрії 4 (добре)
- з історії СРСР 5 (відмінно)
- з загальної історії 5 (відмінно)
- з суспільствознавства 5 (відмінно)

- з фізики 5 (відмінно)
- з астрономії 5 (відмінно)
- з хімії 5 (відмінно)
- з біології 5 (відмінно)
- з географії 5 (відмінно)
- з іноземної мови (англ.) 5 (відмінно)
- з креслення 5 (відмінно)
- з трудового навчання 4 (добре)
- з фізичної культури 5 (відмінно)
- з початкової військової підготовки 5 (відмінно)
- з підготовки під'їзду-перехресців 5 (дуже)

Крім того, виконав програму з образотворчого мистецтва і музики, а також вивчив факультативний курс з технічного перекладу

Директор школи Григорук
Заступник директора Григорук
Вчитель Григорук
19 84 р.

О № 811420

З оригіналом в р.о.

ДИПЛОМ

УВ № 787176

Цей диплом видано *Шошубайлу*
Дордо *Володимировичу*

в тому, що *Він* в 19 *84* році вступив в
до *Київського* державного

педагогічного інституту
і в 19 *91* році закінчив повний курс

за спеціальністю *злочинні діє*
(*зба здоби*)

Рішенням Державної екзаменаційної комісії
від *20 вербня* 19 *91* р.

Шошубайлу *У Д*

Присвоєно кваліфікацію *Бейтєв злочинних*
діб (аглітійного та фразичуєво)

Голова Державної
екзаменаційної комісії

Ректор

М. П.

Секретар

Місто *Київ*

"*20 вербня* 19 *91* р.
Регістраційний № *А-068*

ДИПЛОМ

УВ № 787176

Настоящий диплом выдан *Шошубайлу*
Дордо *Владимировичу*

в том, что он в 19 *84* году поступил в
Київський державный

педагогический институт
и в 19 *91* году окончил полный курс

по специальности *злочинні діє*
(*зба звання*)

Решением Государственной экзаменационной
комиссии от "*20 вербня*" 19 *91* г.

Шошубайлу *У Д*

Присвоена кваліфікація *злочинні діє*
звання (аглітійного та фразичуєво)

Председатель Государственной
экзаменационной комиссии

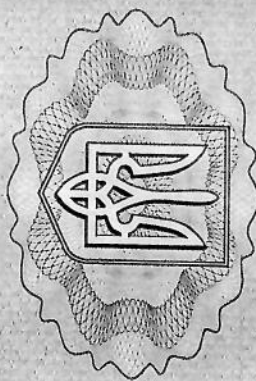
Ректор

М. П.

Секретар

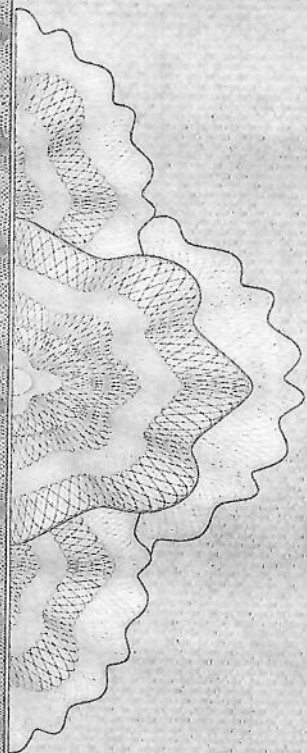
Город *Київ* "*20 вербня*" 19 *91* г.
Регістраційний № *А-068*

3 *галицен* *Врмс*

ВИЩА

**АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ
УКРАЇНИ**

DeVos Institute
OF ARTS MANAGEMENT

at the Kennedy Center

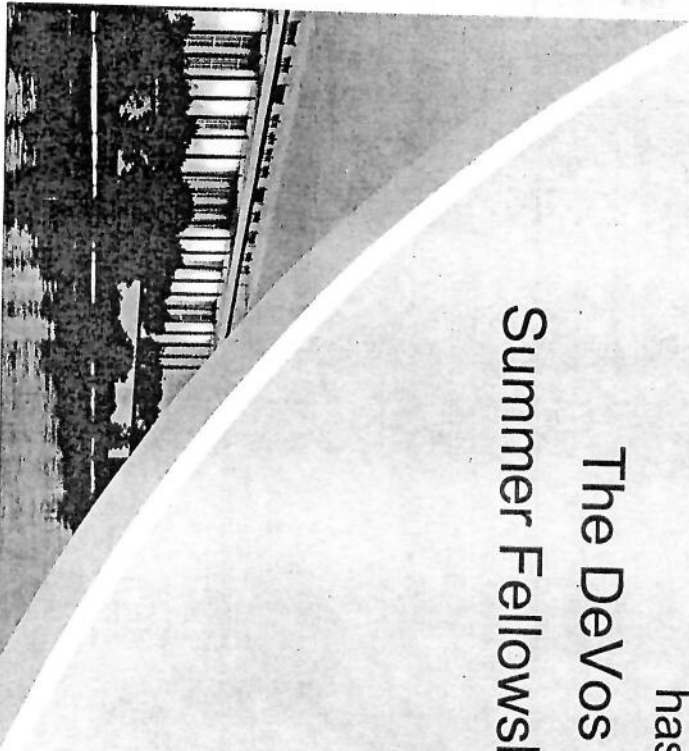
Ihor Poshyvailo

has successfully completed

The DeVos Institute of Arts Management

Summer Fellowship for International Arts Managers

July 2013

The Embassy of the United States of America in Ukraine
and
The Fulbright Program in Ukraine

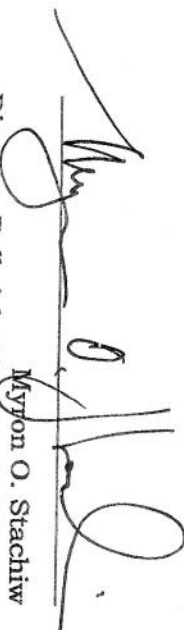

Poshyvaiko Ihor

is a recipient of a
Fulbright Scholar Award
2009 - 2010

PUBLIC AFFAIRS SECTION U.S. EMBASSY
KIEV, UKRAINE

Christopher Fitzgerald
Counselor for Public Affairs

Myron O. Stachiw
Director, Fulbright Program in Ukraine

№ 123/366

«10» серпня 2021

Комісії з конкурсного відбору на посаду
генерального директора
Національного меморіального комплексу
Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності

Рекомендаційний лист

Революція Гідності постала переломним етапом у новітній історії України, у відстоюванні цивілізаційного вектору її подальшого розвитку. Важливим аспектом збереження пам'яті про такі історично важливі події вважаю передусім створення і функціонування профільних інституцій, які суголосно стратегії державної політики пам'яті, із залученням представників експертного середовища і громадянського суспільства забезпечують системну роботу з документування, збирання, зберігання, наукового опрацювання, інтерпретації та презентації різнопланових матеріалів на тематику Революції гідності у широкому контексті.

Одним із таких закладів, що вже успішно функціонує, вважаю Національний музей Революції Гідності, у витоків якого стояв відомий науковець, музейник і громадський активіст Ігор Пошивайло. Саме він із очолив вкрай складний процес його заснування і розбудови. Інститут історії України Національної академії наук має честь виступати партнером наукових проєктів музею, передусім активізацію міждисциплінарних наукових досліджень протестів 2013–2014 років, їх широку апробацію і презентацію на платформі щорічного Наукового форуму «Революція Гідності: на шляху до історії». Показово, що музей зініціював подібні системні дослідження серед науковців та установ України і світу, аби на їх основі вибудувувати власні виставкові та освітні програми, аби максимально неупереджено і об'єктивно репрезентувати тему українських Майданів.

Моє особисте знайомство з паном Пошивайлом не обмежується нашою співпрацею з Національним музеєм Революції Гідності. Я маю нагоду плідно

співробітничати з ним ще в одному важливому проекті травматичної історії – розробці Концепції комплексної меморіалізації Бабиного Яру. Ігор Володимирович є членом робочої групи з розроблення Концепції, яка представляє інклюзивний і цілісний підхід до цього особливого місця пам'яті і послідовно обстоює державницькі позиції в опрацюванні і презентації суспільству головного нарративу трагедії Бабиного Яру. Як керівник робочої групи запевняю, що тематичний розділ «Адміністративно-фінансовий аспект» (інституційне, управлінське, кадрове, фінансове та інформаційне забезпечення реалізації проекту)», над яким працював Ігор Володимирович виявляє його вагомий досвід не лише як науковця, кандидата історичних наук і стипендіата найпрестижнішої міжнародної програми академічного обміну імені Фулбрайта, але і фахового музейника, адміністратора та менеджера культури.

Робота зі складною, травматичною історією, а особливо у часи глибинних суспільно-політичних трансформацій, потребує неабиякої фахової підготовки, моральної стійкості, свідомої громадянської позиції і комунікаційних здібностей. Так само, як і створення сучасних майданчиків для конструктивного обговорення існуючих проблем, стратегічного планування і успішної відповіді на загрози і виклики. Ініціатива Ігоря Пошивайла зі створення Української платформи пам'яті та її реалізація Національним музеєм Революції Гідності є особливо цінною і вчасною задля об'єднання різних зацікавлених сторін і здійснення важливих кроків уперед стосовно сучасного і державницького представлення нашої складної історії.

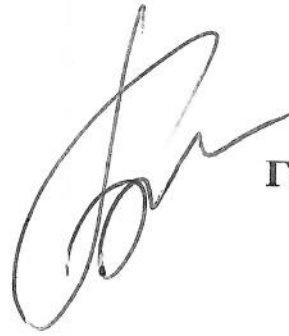
Глибоко переконаний: Музей Майдану є унікальним інноваційним і авторитетним музейним закладом, що має величезний досвід і потенціал як для широкого кола його відвідувачів, так і для студентів, науковців, освітян, і навіть політиків. Адже зусиллями Ігоря Пошивайла та його команди він перетворюється на сучасну авторитетну інституцію, що руйнує консерватизм і стереотипи пострадянського музею і не лише дієво зберігає пам'ять про нашу сучасну історію, а й заохочує до пошуку правдивих відповідей на складні запитання, допомагає суспільству проговорювати закриті, важкі або “незручні” теми і сприяє його консолідації.

Вважаю, що кращої кандидатури на посаду генерального директора Національного музею Революції Гідності на сьогодні годі шукати. Пан Ігор Пошивайло має для цього усе необхідне – вагомий науковий і визначний музейний досвід, вітчизняний і міжнародний авторитет, високу довіру фахового середовища, глибоку відданість темі та цінностям Майдану, повну готовність і рішучість зреалізувати зароджену ним із колегами ще під час протестних подій в Києві ідею створити Музей Майдану.

З огляду на викладене вище, рекомендую кандидатуру Пошивайла Ігоря Володимировича на посаду генерального директора Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності, будучи цілком переконаним, що він якнайкраще впорається із тими викликами, що стоять на шляху у цієї важливої інституції, перетворить її на флагманську модель сучасного, успішного і впливового музею.

З повагою,

**Заступник директора Інституту
доктор історичних наук, професор,
член-кореспондент НАН України**

Геннадій БОРЯК

Голові Конкурсної комісії
На посаду генерального директора
Національного Музею Революції Гідності.

Рекомендаційний лист

У зв'язку з оголошеним конкурсом на керівника Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності;

розуміючи відповідальність, яка покладається на очільника цього музейно-меморіального комплексу,

усвідомлюючи проблеми та ризики, що стоять на шляху до збереження пам'яті про Майдан та його героїв,

будучи стороною, безпосередньо зацікавленою в успішній, ефективній та максимально широкій діяльності цієї інституції –

ми, родичі Героїв Небесної Сотні, звертаємось до конкурсної комісії цим рекомендаційним листом.

2014 року, після героїчних і драматичних подій на Майдані, Україна гостро потребувала зберегти живу пам'ять про тих, хто захистив нашу державну незалежність і право українці на свободу і майбутнє.

Саме з цією метою у 2016 році було створено Національний меморіальний комплекс Героїв Небесної Сотні – Музей Революції Гідності. Важливо, що ця державна установа виникла на базі майданівської ініціативи «Музей Майдану», яка активно і системно документувала події Революції Гідності, збирала і зберігала речі з протестних подій, влаштовувала виставкові та культурно-освітні проекти. Одним з лідерів цієї громадської ініціативи був Ігор Пошивайло, який став першим директором утвореного музейно-меморіального комплексу.

Упродовж 5 років ми були свідками, як на цій посаді пан Ігор доклав усіх можливих зусиль, аби ідею перетворити на реальність: музей здобув хай і тимчасовий, але свій простір, набув земельні ділянки для спорудження меморіалу і музею, зберігає і примножує колекцію артефактів з Майдану, проводить активну виставкову, освітню, культурну, пам'яткоохоронну, наукову і видавничу діяльність.

За короткий час музей набув значимості й авторитетності, з ним почали рахуватися, навколо нього об'єднуються свідомі та відповідальні громадяни й інституції, і нам приємно, що він гідно репрезентує нашу спільну тематику не лише в Україні, але й закордоном.

Зусиллями Музею тема Майдану підтримується в суспільстві. Зокрема, на високому рівні організовано дні вшанування Героїв Небесної Сотні і відзначення Дня Гідності та Свободи – потужні інформаційні, освітні та комеморативні програми, заходи для різних цільових аудиторій, зокрема для школярів та молоді. Стараннями музею у світ вийшло найповніше видання про Героїв Небесної Сотні – тритомник нарисів Світлани Терейковської «Небесна Сотня. Життєписи», який музейники активно поширюють бібліотеками, освітніми закладами, молодіжними центрами.

Важливо для нас також, що Музей ініціював і долучається до низки Відзнак імені Героїв Небесної Сотні, уможливив створення серії відеороликів про наших рідних «Характери Гідності» і запровадив церемонію вшанування Героїв Небесної Сотні у день їхнього народження. Окрім згаданого, у доробку музею ще багато інших важливих справ.

Для нас важливо, що відбувається постійна комунікація з родинами Небесної Сотні. Вдячні пану Ігорю і команді, яку зібрав довкола себе, за системне долучення родин до діяльності Музею, постійне інформування щодо поступу і проблем, які доводиться долати.

Розуміємо, що існує чимало проблем для постання музею і меморіалу. Боляче, що слідство і покарання винних у загибелі Небесної Сотні протиставляється будівництву меморіалу, боляче бачити політичні маніпуляції замість результатів у правосудді та у збереженні пам'яті. Розуміємо, що музей не може самостійно вирішувати ці проблеми, що гідне вшанування Небесної Сотні – це справа активної частини українського суспільства і політичної волі влади. Але попри все нам видається, що музей, не зважаючи на перешкоди, виконує покладені на нього завдання злагоджено, професійно і виважено.

Відтак, висловлюємо свою підтримку Ігорю Пошивайлу як кандидату на керівника Національного музею Революції Гідності на наступні 5 років.

Важливо, щоб людина на цій посаді відповідала ряду критеріїв: фахівець у музейній галузі, з високим суспільним авторитетом не лише в Україні, але й у середовищі пам'яткоохоронців та музейників у світі, людина з досвідом Майдану і глибоким розумінням теми Майдану. Професіонал, який зуміє провадити не лише суто музейну роботу, але й готовий до відстоювання теми Майдану в інформаційному просторі та чий управлінський здібності і досвід дозволять продовжити справу будівництва музейно-меморіального комплексу. І, що дуже важливо, – це має бути людина, яка не за посадою, а за переконаннями шанує і зберігає пам'ять про Героїв Небесної Сотні.

Вважаємо, що Ігор Пошивайло поєднує ці якості і рекомендуємо його на посаду керівника Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності на наступні 5 років.

Вболіваємо за подальший успішний розвиток Національного музею Революції Гідності.

Збір голосів підтримки проходив в он-лайн режимі.

З повагою –

Родини Київщини:

Зайко Олександр

Сидорчук Зоя

Сидорчук Ганна

Кульчицький Ігор

Кульчицька Дарина

Кирилаш Світлана

Яременко Іван

Свіщенко Світлана

Пасхаліна Світлана

Філоненко Інна

Прохорчук Наталя

Чаплинська Світлана

Поправка Ярослава

Чебан Євгеній

Бондар Валентина

Пехенько Надія

Саннікова Олена

Саннікова Уляна

Цепун Юлія

Цепун Лідія

Цепун Олег

Бойків Наталія

Бойків Захар

Орленко Галина

Бадера Світлана

Родини Миколаївщини

Кемська Тамара

Кемський Олександр

Родини Волині

Бондарчук Володимир

Бондарчук (Хомяк) Ірина

Тарасюк Микола

Родини Львівщини

Бльок Світлана

Бльок Наталія

Родини Рівенщини

Опанасюк Вікторія

Адамчук Ганна

Родини Запоріжжя

Синенко Петро

Синенко Наталія

Синенко Ганна

Синенко Поліна

Родини Хмельниччини

Скиба (Подригун) Руслана

Родини Харківщини

Уповноважений підписант 10.07.21

Котляр Микола

Родини Тернопільщини

Голоднюк Володимир

Слободян Ігор

Слободян Марія

Капінос Олена

Котляр Олена

Войтович Юрій

Войтович Оксана

Родини Івано Франківщини

Дідич Галина

Дідич Ірина

Гурик Ігор

Гурик Ірина

Кульчицький І. В.

КООРДИНАЦІЙНА РАДА НАЦІОНАЛЬНИХ ТВОРЧИХ СПЛОК УКРАЇНИ

Україна, 01030, м. Київ
вул. Рейтарська, 27-А
10.08.2021 р. № 15

Тел 278-56-25
факс (044) 278-56-25
e-mail: maystry_mytci@ukr.net

**Конкурсній комісії
з відбору генерального директора
Національного меморіального комплексу
Героїв Небесної Сотні – Музею Революції
Гідності**

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Уже понад двадцять років я добре знаю відомого етнолога, музеєзнавця, діяча культури і громадського діяча Ігоря Володимировича Пошивайла. З 2000 року він став членом Національної спілки майстрів народного мистецтва України, а з 2004-го очолив її Київський осередок. З Ігорем я плідно співпрацював багато років як голова Національної спілки майстрів народного мистецтва України і головний редактор журналу «Народне мистецтво», разом ми створили десятки виставкових проєктів, брали участь у розробці державних програм і стратегій розвитку культурної спадщини, були у журі численних конкурсів і відзнак у сфері культури.

З 2013 року Ігор Пошивайло став головою Експертної ради з питань нематеріальної культурної спадщини при Міністерства культури України, багато років працював як член Державної експертної комісії Міністерства культури України. До того ж він був головою комісії з присудження премії ім. П. Верни Київської обласної держадміністрації. Тобто дієво долучився на громадських засадах до утвердження культурної самобутності українців.

Окрім адміністративних і громадських посад, знаю Ігоря Володимировича як відповідального редактора і упорядник багатьох наукових і мистецьких видань, члена редколегії десятка журналів, автора сотні статей на тему культурної спадщини і музейної справи, організатора низки семінарів, керівника мистецьких і музейних проєктів, учасника міжнародних програм і форумів. Пан Ігор є авторитетним представником України у світі, адже має чудову додаткову освіту, будучи стипендіатом Програм академічних обмінів ім. Фулбрайта в Центрі фольклору і культурної спадщини Смітсонівського Інституту у Вашингтоні, закінчивши трирічну міжнародну літню школу DeVos Інституту арт-менеджменту Центру Кеннеді (Вашингтон) та програми Міжнародного центру вивчення питань збереження та відновлення культурних цінностей (ІККРОМ, Італія).

Можу впевнено сказати – Ігор Пошивайло є визнаним експертом у музейній галузі та у сфері культурної спадщини, відданим справі розбудови української культури. Напевно, це у нього – ще і на генетичному рівні, адже він зі славетного роду класиків народного мистецтва – опішненських гончарів Явдохи і Гаврила

Пошивайлів, котрі ще у радянський час наважилися створити у власній оселі хатній музей народної культури. Усе своє свідоме життя пан Ігор присвятив музейній роботі, працюючи над створенням нових музеїв, які набувають світового рівня: у 1990-х – у Національному музеї-заповіднику українського гончарства в Опішному, а потім близько 20 років – у Національному центрі народної культури «Музей Івана Гончара» в Києві. А під час подій на Майдані 2013–2014 років взявся за величну справу зберегти історію про події та героїв Революції Гідності.

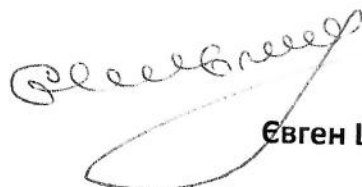
Україна і світ із надією спостерігала за перетворенням громадської ініціативи «Музей Майдану» на державний, національний, заклад. Суспільство раділо динамічному розвитку цієї важливої інституції, яка окреслила собі величну місію сприяти переосмисленню нашої складної історії, вшануванню звитяги наших героїчних сучасників, утвердженню нашої державної незалежності, плекання цінностей свободи, прав людини і демократії, розвитку громадянського активізму.

За 5 років свого існування, Національний музей Революції Гідності та його команда на чолі з Ігорем Пошивайлом досягли визначних результатів. Нині – це провідна установа держави, яка успішно, інноваційно і ефективно, попри існуючі виклики, реалізовує державну політику у сфері національної пам'яті. Лишень побіжно оцінімо набуте: зібрана і опрацьована унікальна колекція, сотні виставкових і освітніх проектів, десятки унікальних видань, численні патріотичні заходи, пам'яткоохоронні потуги, організація проєктувальних робіт. І все це за відсутності власного приміщення, в умовах політичного та інформаційного тиску з боку проросійських і антимайданівських сил!

Знаю не зі слів, а зі справ, що пан Ігор віддає усі свої сили, знання і досвід на досягнення завдань, поставлених перед очолюваною ним інституцією. Музей Майдану не випадково став одним із пріоритетних українських проєктів, які підтримують (можливо не зовсім і не завжди належно) як влада, так і суспільство. Такий проєкт потребує повної консолідації нації і ресурсів, аби його було успішно зреалізовано.

Вірю, що Ігор Пошивайло є ідеальним кандидатом на посаду генерального директора Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності. Це переконливо доведено попередньою його каденцією. Тож, від імені національних творчих спілок України, настійливо рекомендую конкурсній комісії його кандидатуру на очолювання однієї із найважливіших і найперспективніших постмайданівських інституцій нашої держави – Національного музею Революції Гідності.

**Голова Координаційно ради
Національних творчих спілок України,
Голова Національної спілки
майстрів народного мистецтва України,
Заслужений діяч мистецтв України**

Євген Шевченко

Рекомендація Пошивайлу Ігорю Володимировичу
для участі у конкурсі на посаду генерального директора Національного меморіально-музейного комплексу Героїв
Небесної Сотні - Музею Революції Гідності.

Я рада підтримати Ігоря Володимировича Пошивайла в його прагненні взяти участь у конкурсі на посаду генерального директора Музею Революції Гідності та продовжити роботу, пов'язану з меморіально-музейним комплексом Героїв Небесної Сотні.

Музей Революції Гідності є важливою платформою не лише для обговорення громадських ініціатив, громадянської освіти, дискусій про цінності демократичного суспільства, але й потужною науково-дослідною та культурно-освітньою інституцією. Досвід Ігоря Пошивайла у сфері українського музейництва та збереження культурної спадщини важко переоцінити.

Ми познайомились з Ігорем Володимировичем завдяки міжнародній Програмі академічних обмінів імені Фулбрайта в Україні. Саме його участь у цій Програмі дозволила переконатися у високих професійних якостях пана Ігоря.

Програма академічних обмінів імені Фулбрайта є проектом міжнародної технічної допомоги і спрямована на удосконалення науково-культурних обмінів між Україною та США через прямі професійні контакти та співпрацю з провідними американськими вченими та науковими інституціями. У 2009-2010 рр. Ігор Володимирович на конкурсній основі здобув американську урядову стипендію за програмою Fulbright Visiting Scholar Program і досліджував питання інтерпретації культурної спадщини у Центрі фольклору та культурної спадщини Смітсонівського інституту у Вашингтоні, США (Smithsonian Institution, Washington, DC). Як відомо, сукупні фонди бібліотек Смітсонівського Інституту, зокрема, з музеєзнавства, є одними з найбільш багатих та авторитетних у світі.

Набутий досвід пан Ігор зміг ефективно задіяти у низці національних та міжнародних дослідницьких проєктів. Особливо репрезентативними серед них були проєкти зі створення стратегічного плану та покращення управління музею (Інститут арт-менеджменту DeVos при Центрі Кеннеді, Вашингтон, США/ Summer International Fellowship, DeVos Institute of Arts Management at the Kennedy Center, Washington, DC (2011-2013); «Голоси відвідувачів: єднаючи культури і долаючи стереотипи» (Посольство США в Україні (2014-2015); «Перша допомога культурній спадщині: міжнародні стратегії для України» (Посольство США в Україні та Фонд Принца Клауса з культури та розвитку, Нідерланди (2015-2016) тощо.

Ігор Володимирович був активним учасником міжнародних наукових конференцій, зокрема, у США: Конференції Американського альянсу музеїв у Сієтлі (2014), Конференції Смітсонівського інституту по збереженню культурної спадщини в умовах конфліктів і кризи у Вашингтоні (2015). Саме на цих заходах реалізувалась можливість обговорити концептуальні підходи щодо створення «Музею Майдану» - тоді ще громадської ініціативи, одним із найбільш помітних речників якої був пан Ігор.

На мою думку, отриманий Ігорем Пошивайлом досвід дозволив йому набути найвищого рівня професійної компетентності. На підставі вищезазначеного я вважаю кандидатуру Ігоря Володимировича однією з найкращих для заміщення посади генерального директора Національного меморіально-музейного комплексу Героїв Небесної Сотні - Музею Революції Гідності.

З повагою,

Інна Баріш

Заступниця директора

Програми академічних обмінів імені Фулбрайта в Україні

Elaine Heumann Gurian
4834 8th Street South, Arlington, VA 22204
703-209-8780, egurian@egurian.com, www.egurian.com

6 August 2021

Dear Sir or Madam,

James Volkert and I wish to strongly endorse Ihor Poshyvailo to be renewed as the Director of the Museum of the Maidan in Kyiv, Ukraine.

We have worked separately and together with Ihor for over eight years, beginning before the Maidan revolution when he was a fellow at the Kennedy Center. We are both United States museum consultants with extensive world-wide experience in starting, building, and opening national and private museums and we often work together. We were brought by different funding sources in successive meetings paid for, in turn, by the American Embassy, the architectural contest for the building, Fulbright fellowships, and the Soros Foundation.

In her salaried life, Elaine was the Deputy Director for the National Museum of the American Indian, original project director for the National Museum of African American Museum of Culture and History, and Deputy Director for the United States Holocaust Memorial Museum in addition to being the Deputy Assistant Secretary for Museum for the Smithsonian Institution. Gurian has been the senior consultant for the following countries where she participated in successfully developing and opening one or more museums – Australia, Canada, Dominican Republic, Germany, New Zealand, United States, and United Kingdom. She also has lectured, trained, and consulted in many more countries. To see her complete resume, please go to www.egurian.com.

James Volkert, an exhibition designer, creator, and teacher was the Associate Director for the National Museum of the American Indian, Smithsonian Institution, and was second in command at its opening. He was the exhibitions director of the National Museum of American Art, after running his own design business. In his consulting life, Jim specializes in overseeing exhibition creation, design and fabrication, new museum construction, and teaches the same around the world. He has worked in Guatemala, Saudi Arabia, Argentina, Germany, and Jordan among others and specializes in creating exhibition design for indigenous or rural people as a training exercise that results in a functioning exhibition.

Volkert and Gurian serve on the advisory board of Fundacion TyPA in Argentina, the most important museum training organization in Latin America where they both teach.

Рекомендаційний лист Пошивайлу Ігорю Володимировичу

З Пошивайлом Ігорем Володимировичем я особисто знайомий з 2014 року, та пишаюсь, що в колі мого оточення є такі фахівці віддані справі захисту цінностей українського народу. Будь-то мистецтвознавство, фольклористика, або духовні цінності українців. Розуміння паном Ігорем проблемних питань та системний пошук їх вирішення завжди привертав мою увагу до нестандартних рішень та глибини володіння справою, якою він займався на момент нашого спілкування.

Коли я був добровольцем батальйону імені генерала С.Кульчицького у 2014 році, завдяки підтримці Ігоря Пошивайла наш взвод був забезпечений не тільки гуманітарною допомогою у якості одягу, а й духовною літературою: у кожного з бійців зберігався кишеньковий молитвослов на всі випадки складних ситуацій на передовій. Ми часто згадували пана Ігоря з вдячністю за його активність та волонтерську діяльність. Але, під час наших повернень додому на чергові ротації, Ігор Пошивайло долучав нас у якості запису свідчень з передової та спогадів про Революцію Гідності та бойові дії в Дебальцеве. Ми з вдячністю передавали йому артефакти, розуміючи, що науковий підхід до створення музейної справи пам'яті про Майдан, та духовний стрижень відчуття подій, саме у такої людини, яка може створити пам'ятку про боротьбу українців за свободу. У подальшому на наших очах, Ігор Пошивайло послідовно втілював до життя розуміння меморіального комплексу долучаючи до обговорення науковців, громадськість та патріотів України. Це має бути скарб нації!

Я особисто не тільки був запрошений, але спільно брав участь у якості ветерана війни та представника громадського руху до багатьох заходів, якими можна пишатись: Вечір пам'яті про Героїв під Крутами, Вшанування пам'яті полеглих в ДАП, Вшанування пам'яті полеглих під Дебальцеве, Проведення міжнародного телемарафону для допомоги важкопораненим бійцям-добровольцям, Презентація книжки про Іловайськ та інші.

Будь-які круглі столи, семінари, вечори пам'яті або громадські обговорення основувались на головних принципах: фаховість, унікальність, правдивість, спільність та побудова плану дій. Завдяки об'єктивності, на мою думку, Пошивайло Ігор Володимирович заслуговує на всебічну підтримку тих людей, які переживають за майбутнє України, та хочуть зберегти пам'ять про справжню боротьбу українського народу за свою свободу.

Слава Україні! Героям слава!

Костянтин Вінніченко
головний консультант
Департаменту безпеки та оборони
Офісу Президента України

August 2, 2021

Commission of the Contest for the position of a general director of the National Museum of the Revolution of Dignity
Kyiv, Ukraine

Dear Members of the Commission:

I respectfully write to offer the full support of the International Coalition of Sites of Conscience (ICSC) to Ihor Poshyvailo's candidacy for his continued leadership of the National Museum of the Revolution of Dignity.

We have been incredibly impressed with Ihor's leadership of this emerging museum. He has been an active participant, both as a teacher and a learner, in many Coalition activities. He fully understands the need for a dialogic museum that can help Ukraine achieve a more just future for everyone. His team works effectively together and as a leader he encourages all of his staff to grow professionally and deepen their work together.

Ihor also takes leadership roles within the larger framework of Ukrainian museums: on his initiative the Museum of Dignity has translated and published ICSC's toolkit *From Memory to Action: A Toolkit for Memorialization in Post-Conflict Societies*. More recently, he has taken the lead in establishing the Ukrainian Network of Sites of Conscience, which has the potential to become a platform helping museums explore the challenges and perspectives of representing and discussing difficult history in the country—from the Holodomor to the war in the Donbass.

On a more personal level, I have known Ihor since I first came to Ukraine as a United States Fulbright Scholar in 2009. In the twelve years since, he has been unfailingly generous with colleagues in Ukraine and elsewhere. He has planned and presented numerous workshops with me in Ukraine and represented Ukraine exceptionally effectively in international settings such as the International Council of Museums.

I believe that successful museums need leadership that both knows how to lead—and how to learn. The past year has taught us that an ability to adapt and be agile is a critical component of museum leadership—qualities that Ihor exemplifies. When we share our work at the Coalition, we describe it as "memory to action." That future-oriented view, combined with solid grounding in museum theory and practice, makes Ihor Poshyvailo an ideal candidate to continue in the role he has so effectively begun.

I recommend him to you without hesitation. Please do not hesitate to contact me if I can provide any additional information.

Sincerely,

Linda Norris
Senior Specialist, Methodology and Practice

МІЖНАРОДНА КОАЛІЦІЯ МІСЦЬ СУМЛІННЯ

55 Exchange Place, Нью-Йорк, США

2 серпня 2021 року

Комісії конкурсу на посаду

генерального директора Національного музею Революції Гідності

Київ, Україна

Шановні члени Комісії,

Маю честь звернутися до вас з висловленням повної підтримки з боку Міжнародної коаліції місць сумління (МКМС) кандидатури Ігоря Пошивайла на його подальше керівництво Національним музеєм Революції Гідності.

Ми були неймовірно вражені керівництвом Ігоря цим новоствореним музеєм. Він виявив себе активним учасником, як викладач, так і учень, багатьох заходів Коаліції. Він добре усвідомлює необхідність створення музею діалогу, який зможе допомогти Україні досягти справедливішого майбутнього для кожного. Його команда ефективно працює разом і він, як лідер, заохочує увесь свій персонал до професійного зростання та покращення спільної роботи.

Ігор також виявляє лідерство у широкій мережі українських музеїв: з його ініціативи Музей Революції Гідності переклав та опублікував тулкіт МКМС «Від пам'яті до дії: методичний інструментарій з меморіалізації у пост-конфліктних суспільствах». А нещодавно він зініціював і всіляко докладається до створення Українська коаліції пам'яті, яка має потенціал стати платформою для допомоги музеям досліджувати виклики і перспективи представлення та обговорення складної історії країни – від Голодомору до війни на Донбасі.

Особисто я знаю Ігоря з 2009 року, коли вперше прибула до України як Фулбрайтівський стипендіат зі США. За дванадцять років відтоді Ігор плідно ділиться знаннями і досвідом зі своїми колегами в Україні та в інших країнах. Він організовував і проводив разом зі мною численні воркшопи в Україні та надзвичайно ефективно представляв Україну на міжнародному рівні, зокрема такому як Міжнародна рада музеїв (ІКОМ).

Я переконана, що успішні музеї потребують лідерів, які одночасно вміють і керувати, і навчатися. Минулий рік переконав нас, що здатність адаптуватися і бути гнучким є найважливішою складовою музейного лідерства – якості, які виявляє Ігор. Коли ми ділимося своєю роботою в Коаліції, то означуємо це як «пам'ять до дії». Такий, орієнтований у майбутнє, підхід, поєднаний із потужним багажем музейної практики і теорії робить Ігоря Пошивайла ідеальним кандидатом для продовження тієї роботи, яку він так ефективно розпочав.

Я рекомендую вам його кандидатуру без вагань. Прошу звертатися до мене за будь-якою іншою додатковою інформацією.

З повагою,

Лінда Норріс,

Провідний фахівець з методології та практики

Елейн Хойманн Гуріан

4834 8th Стріт Саус, Арлінгтон, штат Вірджинія, 22204
703-209-8780, egurian@egurian.com, www.egurian.com

6 серпня 2021 року

Шановні панове,

Ми з Джеймсом Волкертом висловлюємо свою рішучу підтримку щодо повторного обрання Ігоря Пошивайла на посаду директора Музею Майдану в Києві, Україна.

Ми працювали окремо і разом з Ігорем більше восьми років, починаючи ще до революції Майдану, коли він був стипендіатом Центру Кеннеді. Ми обидва є американські музейні консультанти з великим світовим досвідом у створенні, будівництві та відкритті національних і приватних музеїв, і ми часто працюємо разом. Ми мали нагоду працювати (в Україні) завдяки різним джерелам фінансування на системні поїздки, фундованих, у тому числі, посольством США, міжнародним архітектурним конкурсом на проект будівлі (Музею Революції Гідності), стипендіями програми імені Фулбрайта та Фондом Сороса.

На оплачуваних посадах Елейн була заступником директора Національного музею американських індіанців, директором проекту Національного музею афроамериканської культури та історії, а також заступником директора Меморіального музею Голокосту Сполучених Штатів Америки (Вашингтон, США) по сумісництву із посадою заступника помічника Секретаря з музейних питань Смітсонівського інституту. Гуріан працювала провідним консультантом у таких країнах, де вона брала участь в успішному розвитку та відкритті одного чи кількох музеїв, - Австралії, Канаді, Домініканській Республіці, Німеччині, Новій Зеландії, США та Великобританії. Вона також читала лекції, навчала і консультувала у набагато більшій кількості інших країн. Переглянути її повне резюме можна на сайті www.egurian.com.

Джеймс Фолкерт, дизайнер виставок, митець і викладач, працював заступником директора Національного музею американських індіанців Смітсонівського інституту, і був другою особою на його відкритті. Він керував виставками Національного музею американського мистецтва, після того, як керував власною справою у сфері дизайну. У ролі консультанта Джеймс спеціалізується на нагляді за проектуванням, дизайном і виготовленням виставок, будівництвом нових музеїв, навчаючи цього по всьому світі. Він працював у Гватемалі, Саудівській Аравії, Аргентині, Німеччині та Йорданії, спеціалізуючись на створенні виставкового дизайну для корінного населення чи автентичних спільнот під час воркшопів, результатом яких є функціонування виставкових просторів.

Волкерт і Гуріан входять до складу консультативної ради Fundacion TyPA в Аргентині, найважливішої музейної тренінгової організації в Латинській Америці, де вони обидва викладають. Гуріан і Волкерт разом були в Україні вісім разів, працюючи у різних формах з Ігорем над проектом Музею Майдану та Меморіалу Небесної Сотні. Ми, окремо та спільно, провели кілька навчальних тренінгів для музеїв у багатьох містах України.

Ми обидва вважаємо Ігоря Пошивайла працюючим, освіченим, стратегічним і творчим. Він користується довірою свого персоналу. Він відомий у світі і користується великою повагою в музейній галузі. Його часто запрошують консультувати до інших країн щодо роботи, яку він виконує. Команда Музею Майдану під його керівництвом виявила себе інноваційною у триманні цього проекту в полі уваги суспільства навіть не маючи власного приміщення. Його команда створює чудові поп-ап виставки і є лідером у цій сфері.

Ми обоє пишаємось тим, що співпрацюємо з цим проектом. Сподіваємось, ви відчуєте, що вашу країну дієво представляє Ігор Пошивайло. Ігор повністю відданий цьому проекту. Ми надаємо йому наші найвищі рекомендації.

З повагою,

Елейн Хойманн Гуріан,

провідний музейний консультант

Джеймс Волкерт,

провідний музейний консультант

Конкурсній комісії
на заміщення посади
генерального директора
Національного меморіального комплексу
Героїв Небесної Сотні –
Музею Революції Гідності

Шановні члени конкурсної комісії!

Понад 5 років я очолював національний музейний заклад, який постав із майданівської громадської ініціативи й успішно пройшов за цей період найважливіший етап свого становлення та розвитку. Основною мотивацією участі у конкурсі на посаду директора у 2016 році для мене була потреба зберегти правдиву історію про Революцію Гідності, її події та учасників, ушанувати пам'ять загиблих героїв та утвердити цінності Майдану в новітній інституції, яка допомагала б формувати відкриту платформу для діалогу, розвитку критичного мислення, спільної дії. Важливою мотивацією стала також довіра суспільства та влади щодо втілення в життя концепції громадської ініціативи «Музей Майдану / Музей Свободи», одним з ініціаторів якої я є із січня 2014 року. А ще – той факт, що окреслену 5 років тому стратегію розвитку Національного музею Революції Гідності успішно зреалізовано у більшості напрямів.

Можу сміливо стверджувати: за 5 років діяльності цей заклад за мого керівництва пройшов шлях від становлення до інституалізації й зарекомендував себе як сучасний інноваційний заклад, здатний формулювати важливі й актуальні питання сучасності та давати відповіді на виклики й можливості щодо презентації та інтерпретації подій, визначальних для нації.

Про неспинний наш поступ промовисто говорять цифри й факти, за якими стоять системна та самовіддана робота команди Музею й усіх причетних інституцій і громадян. За ці роки Музей активно створював та розбудовував музейний і меморіальний простори, формував фондову збірку, розвивав різноманітні аудиторії та свій висококваліфікований і відданий справі персонал, провадив активну наукову, освітню, культурну й інформаційну діяльність, забезпечував свою фінансову життєздатність. Важливий здобуток – відведення Музею трьох земельних ділянок у центрі Києва площею понад 3 га. Щодо спорудження складових музейно-меморіального комплексу – Меморіалу Героїв Небесної Сотні та Музею Революції Гідності – то вперше в історії України проведено міжнародний архітектурний відкритий конкурс. За відсутності власного постійного приміщення Музей успішно функціонує на таких основних майданчиках: адміністративному, фондосховищі, службі замовника будівництва, Інформаційно-виставковому центрі Музею Майдану, приміщенні Бібліотеки Музею Майдану, науково-дослідному відділі та Галереї протестного мистецтва.

За 5 років Музей розробив низку комеморативних, інформаційних, освітніх, культурних і наукових програм, провівши близько 400 різнопланових заходів із відзначення Дня Героїв Небесної Сотні, Дня Гідності та Свободи, річниць Революції Гідності та Революції на граніті, Дня Незалежності України, подій російсько-української війни, волонтерства і громадського активізму. Ним запроваджено інформаційно-навігаційні системи вуличних стендів і нові комеморативні практики. У цей період проведено 2,5 тис. екскурсій, понад 100 виставок, у тому числі 20 міжнародних проєктів, узято на облік понад 2 тис. одиниць збереження, розроблено низку інформаційно-методичних матеріалів, зокрема аналітично-правову довідку «Чому Революція Гідності – не державний переворот», запроваджено «Історичний календар», організовано 3 соціологічні дослідження, проведено національні наукові форуми з «майданознавства», опубліковано близько 40 видань, зібрано медіатеку з понад 2000

відеоматеріалів і 20 000 файлів включно з архівом матеріалів судових засідань у справах Майдану. А ще – розроблено пам'яткоохоронну документацію на пам'ятку історії місцевого значення «Місце протестів та масової загибелі громадян під час Революції Гідності в районі алеї Героїв Небесної Сотні...» та подано необхідні документи для її музеєфікації і надання їй статусу національного значення. Запит на подібну інституцію засвідчено нашими відвідувачами та друзями, яких у нас за цей період – понад 300 тис., а також розширенням кола наших партнерів до 136.

Окрім промовистої статистики, Музей набув ще й такий важливий інституційний і соціальний актив, як репутація, відкритість, довіра. Музей став інституційним членом Міжнародної ради музеїв (ІКОМ) та першим українським членом Міжнародної коаліції місць сумління. Про інституційну спроможність Музею свідчить і ініціювання ним роботи над створенням Української коаліції пам'яті.

У Музеї проходили стажування інтерни та науковці зі США, Італії, Іспанії, Туреччини, Канади. Здійснено низку навчальних поїздок, налагоджено співробітництво з провідними музейними та меморіальними установами світу, такими як Європейський центр Солідарності у Гданську та Музей Варшавського повстання у Польщі, Меморіал-музей 11 вересня у Нью-Йорку, Дім європейської історії у Брюсселі, Український національний музей у Чикаго, Музей воєнного дитинства у Сараєво та багато інших. Над розробкою планування простору й експозицій будівлі Музею працювали провідні іноземні експерти включно з Елейн Гуріан, Джеймсом Волкертом, Ліндою Норріс, Робертом ван Ворреном та багатьма іншими.

Водночас Музей стикнувся з низкою викликів і перешкод політичного, правового, соціального та пам'яттєвого рівнів, спричинених травматичною історією, турбулентним станом розвитку нашого суспільства й поступу держави в умовах гібридної війни.

Адже осмислення Майдану як яскравої миті народження нації, об'єднаної вірою в демократію та свободу, потребує суспільного консенсусу чи історичної дистанції, щоб виважено, без емоцій, спираючись на факти, відповісти на запитання: а що ж відбулося з нами взимку 2013–2014 років? Цілком очевидно: те, що ми пам'ятаємо про своє минуле, хай і засновано на реальних подіях, є вибірковою інтерпретацією їх: пам'ять плінна, час вивітрує не лише суб'єктивне сприйняття, а й очевидні реалії, набутий досвід, утверджені цінності. Різні групи змагаються за ту чи іншу версію минулого, кожне покоління намагається оповідати історію по-своєму.

Бачимо, що вже сьогодні в Україні пам'ять про Майдан притлумлюється, розвіюється під тиском розчарувань, «вигорання», нових викликів, політичних маніпуляцій та атак гібридної інформаційної війни. Соціологічні дослідження свідчать, що дорослі українці забувають свою «гарячу» історію, а для молоді Небесна Сотня хоч і, безсумнівно, героїчна спільнота, утім, здебільшого знеособлена, символічна й через те відсторонена. Розуміємо, що в умовах гібридної війни це небезпечні виклики, пряма загроза тим паросткам демократії та свободи, які високою ціною пробилися крізь колоніальну товщу нашої історії.

І протистояти їм має потужна інфраструктура, яка живила б суспільну пам'ять, формувала майданчик живих історій і правдивих свідчень, критичного переосмислення минулого й активного формування майбутнього, спільної дії та генерування нових змістів.

Вбачаю Національний меморіальний комплекс Героїв Небесної Сотні – Музей Революції Гідності саме такою важливою складовою цієї інфраструктури пам'яті, дієвим інструментом змін і розвитку нашої країни.

Я цілком свідомий тих викликів, перед якими опинився Музей Майдану, починаючи від арешту земельних ділянок і невизначеного статусу Меморіалу, запуску процесів проектування та будівництва нового приміщення Музею, розроблення сучасних експозицій і

програм аж до забезпечення сталого розвитку цієї інституції та її особливої ролі у процесах демократизації України і зміцнення громадянського суспільства. Утім, розуміючи важливість знань і досвіду, набутих мною за всі роки моєї діяльності й за попередню каденцію, а також відповідальність за появу на мапі світу сучасної, авторитетної і впливової інституції – Музею Майдану, вважаю за честь та обов'язок узяти участь у цьому конкурсі.

Тож прошу прийняти документи для участі в конкурсі на посаду генерального директора Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності, який оголошено Українським інститутом національної пам'яті.

До цього листа подаю наступні додатки:

1. Заява на участь у конкурсі – 1 стор.
2. Згода на обробку персональних даних – 1 стор.
3. Автобіографія – 3 стор.
4. Копія паспорта – 3 стор.
5. Копії атестата про середню освіту, диплома про вищу освіту, диплома кандидата історичних наук, сертифікату про закінчення міжнародної школи з культурного менеджменту Інституту ДеВос Центру Кеннеді (США), сертифікату про стипендію Програми академічного обміну імені Фулбрайта – 5 стор.
6. Рекомендаційні листи від: Інституту історії Національної академії наук України, родин Героїв Небесної Сотні, Координаційної ради Національних творчих спілок України, Програми імені Фулбрайта в Україні, Міжнародної коаліції місць сумління (США), а також від Костянтина Вінниченка, ветерана АТО, головного консультанта Департаменту безпеки та оборони Офісу Президента України, американських експертів Елейн Гуріан та Джеймса Волкерта разом із перекладом з англійської – 16 стор.
7. Мотиваційний лист – 3 стор.

Із шаною

Ігор Пошивайло,
кандидат історичних наук,
заслужений діяч мистецтв України

17 серпня 2021 р.